

at gaae; det er imidlertid en Indtægt, som gaaer fra den ene Klasse i Statsklassen til den anden, men altsaa en Formindskelse af de til Expropriationsudgifter foreslaaede 300,000 Rd. Paa den anden Side kunde der ogsaa tænkes større Nedsættelser af Udgifterne, idet saavel Krigs- som Marineministeriets Budgetter vistnok vilde tillade saadanne. Rigtig nok kan man sige, at de fleste af de Udgifter, som foreslaaes der, ere en nødvendig Følge af den Dødning af Hær og Flaade, som vi i forrige og næstforrige Aar have vedtaget; men jeg troer dog, at det ved senere Eftersyn vil vise sig, at der er flere af disse Udgifter, der ikke kunne siges at være en absolut nødvendig Følge deraf. Og saa § 25 i Finantsloven kunde vel være Gjenstand for Nedsættelse. — Det er derfor, jeg mener, at dersom den høitærende Finantsminister skulde være villig til at forelægge den omtalte Toldskattelov til Revision, saa vil det vise sig, at selv om vi faae dens Satser nedsatte til det Halve, vilde vi dog kunne undvære en Forhøielse af det foreliggende Skattelovforslags Beløb; men i alle Tilfælde mener jeg, at dette foreliggende Lovforslag er nødvendigt.

Da jeg haaber, at vi ville komme til at forlade det blandede Contingent- og Procentssystem, som her er foreslaaet, og komme ind paa det forrige Gang vedtagne Contingentssystem, skal jeg ikke videre indlade mig paa Lovforslagets Enkeltheder. Jeg vil dog paa Forhaand udtale mig mod den Bestemmelse, der findes i Forslagets § 24, og som allerede forrige Gang, da Procentsystemet forhandlede, var Gjenstand for Strid, det er Bestemmelsen om en ny Straffemaade for dem, der gjøre sig skyldige i en urigtig Selvangivelse, idet dette skulde have tilfølgende, at den Paagjældendes Navn blev offentliggjort i Stiftsavisen. — Københavns Commune har været imod denne Straffemaade, og har derfor ikke optaget nogen Bestemmelse derom i sit nye Regulativ; og jeg vil haabe, at ogsaa vi, saafremt vi enten skulle blive nødte til at blive staaende ved det foreliggende Lovudkast, eller vi gaae over til det rene Procentssystem, da ogsaa ville stryge denne Bestemmelse.

Chr. Jensen: Det maa ganske vist være enhver Huusholders og enhver Regnskabsførers væsentligste Opgave at tilvejebringe Balance i sine aarlige Regnskaber, og da den os nu forelagte Finantslov viser, at en saadan Balance ikke kan komme tilstede i Statshuusholdningen gennem de løbende Indtægter alene, er det let at forstaae, hvad der har ledet den høitærende Finantsminister til at forelægge os denne Lov om en overordentlig Skat. Det tør imidlertid vist ikke nægtes, at dette Aars ringe Høst vil forarsage, at den allerførste Deel af Landbefolkningen navnlig i Sylland ikke vil kunne tilvejebringe den fornødne Balance i dens egne Regnskaber, og jeg troer, at dette maa være en naturlig Grund for os til at overveie, om det er saa paatrængende nødvendigt i et Aar som dette at tilvejebringe Balance imellem Statens Indtægter og Udgifter. Jeg troer ganske bestemt at kunne paastaae, at dette Aar søger sin Mage indenfor de sidste 40 Aar, hvad angaaer en vedvarende Tørke, i alt Fald gjælder dette med Hensyn til mange Steder i Sylland, og det er ikke saa ganske rigtigt, hvad den ærede sidste Taler har sagt, naar han søgte at bevise, at det var et altfor mørkt Billede, som blev oprullet af det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Sagd). Jeg troer ganske bestemt, at der kan føres factiff Bevis for, at der i Sylland er ploiet og tilsaet flere Hundrede Tønder Land, uden at der har været høstet derpaa, i alt Fald uden at man har kunnet binde Neg af Sæden, og jeg troer derfor ikke, at det Billede, som denne Høst har at opvise, er meget lyst. — Jeg kan ikke rigtig forstaae, hvorledes Lovens § 3 virkelig skal kunne tages til Følge saaledes, at Indtægten skal være den gjældende, thi i mange Communer paa Landet vil der kun blive 2—3 Mænd, som have nogen Indtægt for dette Aar, og Procentafgiften vilde altsaa for disse Mænd gaae op til et forbausende høit Tal, ja, jeg turde maaffee gjerne sige, til over 10 pCt. Jeg kan altsaa ikke forstaae, hvorledes en saadan Lov kan gjenføres, naar § 3 virkelig skal tages til Følge, og jeg maa derfor paa det Bestemteste holde paa, at vi tage under Overveieelse, hvor-